РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

17 май 2011 година *

По дело T-341/09

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, установен в Amurrio (Испания),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia, установен в Leioa (Испания),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, установен в Getaria (Испания),

за които се явяват адв. J. Grimau Muñoz и адв. J.Villamor Muguerza, avocats,

жалбоподатели,

* Език на производството: испански.

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н J. Crespo Carrillo, в качеството на представител,

ответник,

с предмет жалба подадена срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 4 юни 2009 г. (преписка R 197/2009-2) относно заявка за регистрация на словния знак „TXAKOLI“ като марка на Общността,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-н O. Czúcz (докладчик), председател, г-жа I. Labucka и г-н K. O'Higgins, съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 27 август 2009 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 30 октомври 2009 г.,

предвид репликата, подадена в секретариата на Общия съд на 30 декември 2009 г.,

предвид дупликата, подадена в секретариата на Общия съд на 9 февруари 2010 г.,

след съдебното заседание от 26 октомври 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 30 май 2008 г. жалбоподателите Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia и Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria подават заявка за регистрация на колективна марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) съгласно изменения Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „TXAKOLI“.

3 Стоката и услугите, за които се иска регистрация, спадат към класове 33, 35, 41 и 42 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и за всеки от тези класове отговарят на следното описание:

— клас 33: „Txakoli (chacolí)“;

— клас 35: „Услуги за продажба на едро и дребно и чрез световната компютърна мрежа, услуги за внос и износ, реклама, представяне и изключително търговско представителство, всички от които, свързани с txakoli“;

— клас 41: „Образователни, развлекателни и културни дейности свързани с txakoli“;

— клас 42: „Предоставяне на научни и технологически услуги, на промишлени проучвания и качествен контрол във връзка с получаването на txakoli“.

4 С решение от 11 декември 2008 г. заявката за регистрация е отхвърлена от проверителя на основание член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009).

5 На 4 февруари 2009 г. жалбоподателите подават жалба срещу това решение пред СХВП на основание на членове 57—62 от Регламент № 40/94 (понастоящем членове 58—64 от Регламент № 207/2009).

6 С решение от 4 юни 2009 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) втори апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата със съображението, че заявената марка е описателна и е лишена от отличителен характер по отношение на съответната стока и съответните услуги по смисъла на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

7 Що се отнася до предвиденото в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 основание за отказ, апелативният състав посочва, че терминът „txakoli“ („chacolí“ на испански език) се съдържа в *Diccionario de la Lengua española* на Real Academia Española и е определен като „леко слабо кисело вино, произведено в Страната на баските, в Кантабрия и в Чили“. Оттук апелативният състав стига до извода, че съответните потребители няма да възприемат този термин като марка, а като означение на вид специално вино.

8 Освен това, дори да е приел, че този термин съответства на традиционните наименования „chacolí“ или „txakolina“ и в съответствие с испанското законодателство и с това на Съюза (по-специално приложение III към Регламент (ЕО) № 753/2002 на Комисията от 29 април 2002 година относно определяне на някои правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета по отношение на описанието, обозначаването, представянето и защитата на определени лозаро-винарски продукти (ОВ L 118, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 43, стр. 3) е запазен за виното, защитено с наименованията за произход, за които жалбоподателите са съвети за регулиране, той също смята, че подобно на всяко друго традиционно наименование, той не може да бъде предмет на монопол чрез индивидуална или колективна марка, тъй като е предназначен за свободно използване от всички предприятия — производители на този вид вино, които имат или биха могли да имат в бъдеще правото да използват това традиционно наименование.

9 Що се отнася до предвиденото в член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 основание за отказ, апелативният състав счита, че заявената марка обезателно е лишена от отличителен характер с оглед на посочената стока и на посочените услуги, тъй като се състои изключително от традиционното наименование на посочения в заявката за регистрация специален вид вино, за което се отнасят разглежданите услуги.

Искания на страните

10 Жалбоподателите искат по същество от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

11 СХВП иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

12 Жалбоподателите посочват по същество две правни основания, първото от които е изведено от нарушение на член 66, параграф 2 от Регламент №º 207/2009, а второто — от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от посочения регламент. Освен това те се позовават на някои декларации с политически характер, които подкрепяли техните искания, както и на някои доводи относно принципа на недопускане на дискриминация.

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 66, параграф 2 от Регламент №º 207/2009

Доводи на страните

13 Жалбоподателите признават, че терминът „txakoli“ представлява описателно означение по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент №º 207/2009, както всички традиционни наименования, защитени от Регламент №º 753/2002, но посочват, че предвиденото в тази разпоредба абсолютно основание за отказ не е приложимо в разглеждания случай. В този смисъл те твърдят, че терминът „txakoli“ по същество представлява означение, което може да служи в търговската дейност за указване на географския произход на съответната стока и съответните услуги и поради това може да бъде регистриран на основание член 66, параграф 2 от Регламент №º 207/2009, който предвижда чрез дерогация от член 7, параграф 1, буква в) от посочения регламент, че такива знаци или означения могат да представляват колективни марки на Общността.

14 В това отношение жалбоподателите отбелязват по-специално, че тъй като Регламент №º 753/2002 и испанската правна уредба признават допълнителните традиционни наименования „chacolí“ или „txakolina“ и „txakoli“ единствено за винata с наименования за произход, на които те са съвети за регулиране, терминът „txakoli“ служи изключително за определяне на тези вина и не може да се използва от винопроизводителите извън зоните, за които се отнасят посочените наименования за произход. Те твърдят по-специално, че за да бъде признат даден термин за традиционно наименование, важното е той заедно с географското наименование на винata да се свързва с произхода на характерната особеност на винata, които обозначава. Те добавят, че съответните потребители свързват термина „txakoli“ със Страната на баските (Испания) поради неговия произход и начин на изписване и поради това разглеждат това понятие като указание за географски произход.

15 Освен това те се позовават на регистрацията на определени марки, за които твърдят, че са сравними.

16 СХВП оспорва тези доводи.

Съображения на Общия съд

17 Съгласно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 се отказва регистрацията на „марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други характерни техни особености“.

18 Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 преследва цел от общ интерес, която изисква знаците или означенията, описващи характерните особености на стоки или услуги, за които се иска регистрация, да могат да се използват свободно от всички (Решение на Съда от 23 октомври 2003 г. по дело СХВП/Wrigley, C-191/01 P, Recueil, стр. I-12447, точка 31 и Решение на Общия съд от 25 март 2009 г. по дело allsafe Jungfalk/СХВП (ALLSAFE), T-343/07, непубликувано в Сборника, точка 20).

19 Следователно знаците и означенията по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 са само тези, които при нормална употреба от гледна точка на съответните потребители могат да служат, пряко или чрез споменаване на една от нейните същностни характерни особености, за обозначаване на стоката или услугата, за които е поискана регистрация (Решение по дело ALLSAFE, посочено по-горе, точка 21). Това е така, когато за съответните потребители съществува пряка и конкретна връзка между съответния словен знак и посочените стоки и услуги (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 20 юли 2004 г.

по дело Lissotschenko и Hentze/СХВП (LIMO), T-311/02, Recueil, стр. II-2957, точка 30 и Решение на Общия съд от 30 ноември 2004 г. по дело Geddes/СХВП (NURSERYROOM), T-173/03, Recueil, стр. II-4165, точка 20).

20 Ето защо описателният характер трябва да се преценява, от една страна, с оглед на стоките или услугите, за които се иска регистрацията, и от друга страна, с оглед на възприемането им от съответните потребители (вж. по аналогия Решение на Общия съд от 27 февруари 2002 г. по дело Rewe-Zentral/СХВП (LITE), T-79/00, Recueil, стр. II-705, точка 27 и Решение на Общия съд от 20 ноември 2002 г. по дело Bosch/СХВП (Kit Pro и Kit Super Pro), T-79/01 и T-86/01, Recueil, стр. II-4881, точка 20).

21 Освен това, член 66 от Регламент № 207/2009 предвижда:

„1. Могат да представляват колективни марки на Общността марките на Общността, посочени за такива при подаване на заявката и годни да отличат стоките или услугите на членовете на сдружението, което е притежател на марката, от тези на другите предприятия.[…]

2. Чрез дерогация от член 7, параграф 1, [буква] в) знаци или указания, които могат да служат в търговията за означаване на географския произход на стоките или на услугите, могат да представляват колективни марки на Общността по смисъла на параграф 1. […]“

22 В настоящия случай, като потвърждава преценката на проверителя, апелативният състав приема, че от гледна точка на съответните потребители, а именно средностатистическия баски и испански потребител, терминът „txakoli“ обозначава вида вино, за което е поискана регистрацията и на който се позовават съответните служби и по отношение на който поради това е налице основание за отказ по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009.

23 Независимо че жалбоподателите не оспорват възприетото от апелативния състав определение на съответните потребители, в самото начало следва да се отбележи, че след като терминът „txakoli“ или „chacolí“ означава вида вино, за който е поискана регистрацията (вж. точка 3 по-горе), и няма превод на другите езици на Съюза, няма причина съответните потребители да се ограничат само до баския и испанския потребител. Това уточнение обаче не се отразява на преценката на апелативния състав.

24 Жалбоподателите изтъкват, че терминът „txakoli“ по същество представлява указание, което може да се ползва в търговската дейност за указване на географския произход на стоката и услугите, за които е поискана регистрацията по смисъла член 66, параграф 2 от Регламент № 207/2009, след като, от една страна, то е допълнително традиционно наименование, защитено по Регламент № 753/2002, и следователно запазено изключително за винаta, които носят своите наименования за произход, и от друга страна, след като то има баски произход и е изписано на баски.

25 Следва да се уточни, че Регламент № 753/2002, на който се позовават жалбоподателите, е отменен между датата на приемане на обжалваното решение и тази на подаване на жалбата с Регламент (ЕО) № 607/2009 на Комисията от 14 юли 2009 година за определяне на някои подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 479/2008 на Съвета по отношение на защитените наименования за произход и защитените географски указания, традиционните наименования, етикетирането и представянето на определени лозаро-винарски продукти (ОВ L 193, стр. 60). Регламент № 607/2009, също както Регламент № 753/2002, признава наименованията „chacolí“ и „txakolina“ във връзка с винаta с наименования за произход, за които жалбоподателите са сѣвети за регулиране. За сметка на това в съответствие с новия основен регламент, а именно Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, стр. 1), след изменение, вече не се използва изразът „допълнително традиционно наименование“.

26 На първо място, що се отнася до доводите на жалбоподателите, чрез които те се опитват да докажат, че терминът „txakoli“ е географско указание, следва да се отбележи, че дори да се предположи, че този термин, както твърди жалбоподателят, е равнозначен на термините „chacolí“ и „txakolina“, посоченият термин представлява като тях само допълнително традиционно наименование по смисъла на член 23 от Регламент № 753/2002, а не защитено наименование за произход или защитено географско указание. Защитените наименования за произход, признати от правната уредба на лозарството и винарството, са „txakoli de Álava“, „txakoli de Bizkaia“ и „txakoli de Getaria“ и съдържат наред с термина „txakoli“ името на провинция или на определено място, указващо конкретния географски произход на съответното вино, както допуска член 52, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на вино (ОВ L 179, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 190) — основен регламент, предхождащ Регламент № 1234/2007 и на който се основава Регламент № 753/2002, предвиждащ, че държавите членки могат да приемат името на определен район да се съчетае с уточнение именно относно вида продукт.

27 Разграничението между географските указания в широк смисъл и традиционните наименования проличава ясно в Регламент № 1493/1999, тъй като той посочва в член 47, параграф 2, буква д), че в правилата относно описанието, обозначението и представянето на някои продукти, обхванати от посочения регламент, както и в тези за защитата на някои указания, наименования и понятия, се съдържат именно разпоредби, уреждащи употребата на географските указания и традиционните наименования.

28 Сред тях член 23 от Регламент № 753/2002 определя допълнителното традиционно наименование като „традиционно използвано наименование за обозначаване на [трапезните вина с географско указание или на качествени вина от определен район] в държавите членки производителки, което посочва метода на производство, на приготвяне, на отлежаване, или качеството, цвета, типа на мястото или събитие, свързано с историята на въпросното вино и което е определено в законодателството на държавите членки производителки за нуждите на обозначаването на въпросните вина, произведени на тяхната територия“. Следователно допълнителните традиционни наименования по смисъла

Регламент № 753/2002 са термини, които обозначават някои характеристики на виното, на мястото на производство или на неговата история, а не на неговия географски произход.

29 Този извод се потвърждава от факта, че множество традиционни наименования, защитени с Регламент № 753/2002, а понастоящем — с Регламент № 607/2009, са свързани с голям брой наименования за произход, обхващащи понякога цяла държава членка, дори няколко държави членки, като по този начин не позволяват да се приеме, че квалифицирането на термин като „допълнително традиционно наименование“ води до трансформирането му в географско указание, а още по-малко — че това квалифициране само потвърждава, че терминът вече сам по себе си е указание за географския произход на вината.

30 Освен това, обратно на твърдението на жалбоподателите, Регламент № 753/2002 не предвижда, че за да бъде признат като традиционно наименование, даден термин трябва заедно с географското означение на вината да бъде свързан с произхода на характеристиката на вината, които обозначава.

31 Безспорно в първата редакция на Регламент № 753/2002, член 24, параграф 6, се посочва, че традиционните наименования трябва да бъдат използвани за вина с географско указание и да служат за идентифициране на вината като произхождащи от мястото, посочено в носеното от тях географско указание, когато изразената характеристика се дължи основно на този географски произход. Този параграф обаче е една от разпоредбите, заличени, считано от 1 февруари 2004 г., с член 1, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 316/2004 на Комисията от 20 февруари 2004 година за изменение на Регламент (ЕО) № 753/2002 (ОВ L 55, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 53, стр. 220). От съображения 2 и 3 от Регламент № 316/2004 е видно, че това заличаване цели да отговори на критиките, отправени от някои трети държави, изведени от факта, че тази разпоредба запазва някои „тридационни наименования“, а именно включените в списъка, в който са наименованията „chacolí“ и „txakolina“, само за вината от Европейския съюз.

32 Подадената от Италианската република жалба срещу Регламент № 316/2004, в която тя твърди, че „традиционните наименования“ са едно цяло с географските означения, е отхвърлена с Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело Италия/Комисия (T-226/04, непубликувано в Сборника).

33 С оглед на тези обстоятелства следва да се констатира, че дори да свързва термините „chacolí“ или „txakolina“, дори термина „txakoli“, с вината с наименования за произход, за които жалбоподателите са съвети за регулиране, правната уредба в областта на лозарството и винарството, на която се позовават жалбоподателите, се отнася до посочените термини само като указание за характеристика на вината, а не като указание за техния географски произход, и то независимо от връзката, която се твърди, че съществува между тези термини, по-специално термина „txakoli“, и Страната на баските.

34 Поради това следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателите, че този термин „по същество“ представлява географско указание.

35 При всяко положение следва да се отбележи, че тъй като член 66, параграф 2 от Регламент № 207/2009 предвижда изключение от предвиденото в член 7, параграф 1, буква в) от посочения Регламент основание за отказ, той не трябва да се тълкува разширително като обхващащ знаците, представляващи географско указание единствено по същество (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 30 юни 2005 г. по дело Olesen/Комисия, T-190/03, Recueil FP, стр. I-A-181 и II-805, точка 47).

36 Важно е освен това да се отбележи, че що се отнася до много специфичния пазар на виното, ако при разглеждане на подадената от жалбоподателите пред СХВП заявка за регистрация се приеме, че терминът „txakoli“ обозначава или може да послужи, за да обозначи при нормална употреба от съответните потребители Страната на баските като географски произход на съответното вино, това би означавало да се нарушат правомощията на органите, участващи в процедурите, имащи за цел създаването на нови защитени наименования за произход или

географски указания, съдържащи този термин (или равнозначните му „chacolí“ или „txakolina“), или целящи увеличаването на броя на наименованията, свързани с тези означения.

37 Задача на тези органи е обаче да определят в рамките на тяхната свобода на преценка и след като са разгледали всички относими обстоятелства като тези, разисквани от страните по настоящото дело, дали терминът „txakoli“ трябва да бъде защитен като означение на географския произход на разглежданото вино и то при спазване на предвидената за целта в Регламент № 1234/2007 специална процедура, която включва именно специални права за заинтересованите лица и предвижда възможност за оспорване пред съда на Съюза на окончателното решение на Комисията в това отношение.

38 На второ място, що се отнася до регистрираните марки, на които жалбоподателите се позовават, следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика решенията относно регистрацията на знак като марка на Общността, които апелативните състави приемат по силата на Регламент № 40/94, спадат към упражняването на обвързана компетентност, а не на оперативна самостоятелност. Поради това законосъобразността на посочените решения трябва да се преценява единствено въз основа на този регламент, а не въз основа на по-ранна от тях практика (Решение на Съда от 26 април 2007 г. по дело Alcon/СХВП, C-412/05 P, Сборник, стр. I-3569, точка 65 и Решение на Общия съд от 24 ноември 2005 г. по дело Sadas/СХВП — LTJ Diffusion („ARTHUR И FELICIE“), T-346/04, Recueil, стр. II-4891, точка 71).

39 При всички положения следва да се констатира, че марките, на които се позовават жалбоподателите, в случая не са относими, тъй като става въпрос за индивидуални марки, на които не може да бъде противопоставено предвиденото в член 7, параграф 1, буква в) основание за отказ, а не за описателни колективни марки, регистрирани по силата на член 66, параграф 2 от Регламент № 207/2009. По-специално първите две марки са фигуративни марки, съдържащи, освен цитираните от жалбоподателите термини „zumo“ и „don sabor mosto“, много

отличителни фигуративни аспекти. Що се отнася до словната марка „MOSTO“, тъй като „mosto“ означава на испански гроздова мъст, следва да се отбележи, че обратно на твърденията на жалбоподателите, тя не е регистрирана за гроздова мъст.

40 От изложеното по-горе следва, че апелативният състав не е допуснал грешка, като не е приложил член 66, параграф 2 от Регламент № 207/2009, за да отхвърли основанието за отказ, предвидено в член 7, параграф 1, буква в) от посочения регламент.

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент №º 207/2009

Доводи на страните

41 Жалбоподателите посочват, че за да може едно традиционно наименование да бъде защитено по Регламент № 753/2002, то трябва да се свързва с географско указание, което служи за свързването му с определен район, и поддържат, че отличителният характер на термина „txakoli“ следва от пряката му връзка със Страната на баските, тъй като тази връзка е доказана от факта, че той е запазен за наименованията за произход, за които те са съвети за регулиране. Те добавят, че изключителното използване на термина „txakoli“ е резултат от квалифицирането му като „традиционно наименование“ в този регламент във връзка с техните наименования за произход.

42 Те поддържат, единствено за информация, че становището им е потвърдено от Решение на Tribunal Superior de Justicia (Върховен съд) на Страната на баските от 4 юни 2007 г. относно законосъобразността на глоба, наложена на баски производител, използвал този термин, за да обозначи вината си, който приема, че

терминът „txakoli“ не може да се използва от оператори, които нямат право на едно от наименованията за произход на жалбоподателите, и че заедно с посочените наименования той се свързва с произхода на характеристиките, които описва.

43 Основавайки се на националните норми относно наименованията за произход, на които те са съвети за регулиране, жалбоподателите изтъкват, че термините „chacolí“, „txakoli“ или „txakolina“ са сами по себе си специфични и тъй като са точно определени в посочените норми, се ползват с репутация и отличителен характер, придобит благодарение на усилието на винопроизводителите и производителите, ползващи се от посочените наименования за произход.

44 СХВП оспорва тези доводи.

Съображения на Общия съд

45 Следва да се констатира, че по същество жалбоподателите се ограничават до това да повторят доводите, които излагат в подкрепа на първото си правно основание и които бяха отхвърлени по-горе.

46 Що се отнася до довода, че изключителното използване на термина „txakoli“ е резултат от квалифицирането му като „традиционно наименование“ с Регламент № 753/2002, следва да се отбележи, че дори да се предположи, че изключителността е реална, което впрочем се приема от апелативния състав, независимо че СХВП не споделя тази преценка, тази изключителност е без значение при разглеждането на заявката за регистрация, подадена от жалбоподателите до СХВП и която е предмет на обжалваното решение. Всъщност изключителността, която се предоставя въз основа на други разпоредби от правото на Съюза, не може да включва автоматична регистрация на съответния знак като марка на Общността. Такава регистрация предоставя конкретни права на своя притежател,

между които е възможността да се ползва от изключителни права без ограничение във времето — при условие че бъдат изпълнени формалностите, свързани с подновяването на марката (вж. член 46 от Регламент №º 207/2009), — които не произтичат от други норми като тези, спадащи към общата селскостопанска политика.

47 Що се отнася до решението на Tribunal Superior de Justicia от 4 юни 2007 г., следва да се отбележи, че според твърденията на жалбоподателите то се посочва единствено за информация. При всяко положение, съгласно постоянната съдебна практика, практиката на националните юрисдикции е само елемент, който, без да бъде определящ, може само да бъде взет предвид за целите на регистрацията на марка на Общността (Решение на Общия съд от 19 септември 2001 г. по дело Henkel/СХВП (Кръгла червено-бяла таблетка), T-337/99, Recueil, стр. II-2597, точка 58; вж. също така в този смисъл Решение на Общия съд от 15 март 2006 г. по дело Develey/СХВП (форма на пластмасова бутилка), T-129/04, Recueil, стр. II-811, точка 32). От прегледа на изложеното по-горе обаче се установява, че доводите, които жалбоподателите извеждат от това решение, са необосновани и неотносими.

48 Накрая, що се отнася до довода, че термините „chacolí“, „txakoli“ или „txakolina“ са специфични сами по себе си и се ползват с отличителен характер и с репутация, следва да се отбележи, че тези условия се изискват в член 24, параграф 5 от Регламент № 753/2002, за да може даден термин да се квалифицира като „традиционно наименование“, и следователно са общи за всички тези наименования. С оглед на целите съответно на Регламент № 753/2002 и на Регламент №º 207/2009 трябва да се приеме, че отличителният характер, който се посочва в първия регламент, се отнася до годността на термина да идентифицира конкретна характеристика на съответното вино, а не до годността да разграничи стоките или услугите на дадено предприятие от тези на други предприятия по смисъла на член 4 от втория регламент. При това положение признаването на отличителен характер и на репутация на даден термин в рамките на неговото квалифициране като „традиционно наименование“ в случая е без значение.

49 При тези условия следва да се отхвърли основанието, изведено от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент №º 207/2009.

По доводите, изведени от някои декларации с политически характер, и по доводите относно принципа на недопускане на дискриминация

Доводи на страните

50 Жалбоподателите представят на Общия съд официални декларации на парламента на Баската автономна област, на Juntas Generales de Álava, както и на комисия на испанския парламент, според които тези институции подкрепят исканията им за изключително използване на термините „txakoli“ и „chacolí“ на тяхната територия. Те изтъкват, че целта на тези декларации е да защитят термина „txakoli“, и претендират изключителност на посочения термин

51 Те изтъкват освен това, че обжалваното решение отрича правната и фактическа действителност, която ги защитава във връзка с използването на термина „txakoli“ като едно от указанията за Страната на баските, и по този начин води до значителна и неоправдана дискриминация по отношение на други вина и географски райони в Испания и в Съюза. От друга страна след приключване на устната фаза на производството те представят пред Съда документи относно парламентарен въпрос и отговора на Комисията на посочения въпрос, които според тях доказвали, че за тях щяло да бъде невъзможно да защитят интересите си пред производители, използващи термина „chacolí“, ако заявената марка не била регистрирана.

52 СХВП оспорва тези доводи.

Съображения на Общия съд

53 На първо място, следва да се подчертае, че различните инстанции на СХВП и Общият съд вземат решенията си напълно независимо от изложените политически позиции.

54 На второ място, следва да се констатира, че отказът да се регистрира заявената марка не се отразява на изключителното право, с което жалбоподателите понастоящем разполагали, да използват термините „chacolí“, „txakolina“ и дори „txakoli“ по силата на правната уредба в областта на лозарството и винарството и не води до разрешаване на използването на този термин от други оператори, различни от операторите, ползващи се от това право по силата на тази правна уредба, нито възпрепятства жалбоподателите да изискват спазването на посочената правна уредба. С оглед на това обстоятелство Общият съд е приел, че не се налага да възобновява устната фаза на производството и да приложи към преписката по делото, представените от жалбоподателите след приключване на тази фаза на производството документи, посочени в точка 51 по-горе.

55 На трето място, следва да се отбележи, че жалбоподателите не уточняват довода си, изведен от наличието на дискриминация, и не посочват за кои „други вина или географски райони“, които според твърденията им са в същото положение, е допусната регистрация на марки, представляващи термин, който е „допълнително традиционно наименование“, а не защитено наименование за произход или географско указание. Що се отнася по-конкретно до твърдението на жалбоподателите, че всички традиционни наименования са описателни термини, чието използване е запазено за някои наименования за произход, важно е да се отбележи, че това обстоятелство е без значение за решаването на настоящия спор, след като тази изключителност е резултат само от правната уредба в областта на лозарството и винарството, докато жалбоподателите имат за цел да се ползват освен това от изключителността, която предоставя регистрацията на марка на Общността.

56 Тъй като последните доводи на жалбоподателите трябва също да се отхвърлят, следва жалбата да се отхвърли.

По съдебните разноски

57 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с исканията на СХВП.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia и Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria да заплатят съдебните разноски.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 17 май 2011 година.

Подписи